ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Φ. Μ.

Τὰ μάτια της φωτεινοὶ προβολεῖς. Ὅπου καὶ ἂν εἶνε σὲ φῶς ἢ σὲ ἡμίφως, εἶνε ἡ πρώτη κυρία ποὺ θ' ἀντιληφθῆτε ὅτι τὰ μάτια της ἔχουν ἐπίδρασιν μαγνήτου. Εἶνε γελαστή, ἔχει ἀνεξάντλητο κέφι οὕτως ὥστε χρησιμεύει ἀδιάκοπα ὡς κινητήριος δύναμις εὐθυμίας καὶ ἐπιδιώκεται ἀγρίως ἡ συντροφιά της. Μ' ὅλα ταῦτα εἶνε πολὺ ἐπιφυλακτικὴ στῆς σχέσεις καὶ φίλες της, δὲν ἐπεκτείνεται οὐδέποτε ἐκτὸς τοῦ αὐστηρῶς φιλικοῦ της τερραίν. Πάντοτε μὲ τὰ ἴδια πρόσωπα θὰ τὴν δῆτε σὲ τσάγια καὶ κινηματογράφους. Τὰ βράδεια ὅμως θυσιάζει κάθε κοσμικὴ διασκέδασι γιὰ νὰ πάῃ ἀ λὰ μπρατσέτα—οἱ μόνοι ποὺ διατηροῦν τὸ ἀποτέρω ἔθιμον—μετὰ τοῦ συζύγου της στὸν κινηματογράφον. Ἡ ἀδυναμία της εἶνε ὁ μπακαρᾶς. Ὁμιλεῖ πολὺ εὐχάριστα καὶ ἴσως γι αὐτὸ δὲν ἔχει συνειθίσει νὰ εἶνε προσεκτικὴ ἀκροάτρια. Γιὰ νὰ σᾶς προσέξῃ πρέπει νὰ τῆς λέτε μονοσύλλαβη ἢ τὸ πολὺ δυσύλλαβη λέξη· ἡ προσοχή της δὲν ἐπαρκεῖ γιὰ περισσότερον. Ἡ τουαλέττα της πάντοτε ἀντιπροσωπεύει τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς μόδας.

Ἡ Μονταὶν

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΑΤΘΙΔΩΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν χορευτικὸν ἀπόγευμα παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Κ. Διπλαράκου. Ἕνα ἐσωτερικὸν σπητιοῦ ἐκτάκτως θελκτικὸν ἐχρησίμευε ὡς ἁρμονικώτατον πλαίσιον στῖς κομψὲς κεκλημένες.

— Ἡ εὐγενικὴ οἰκοδέσποινα—τύπος κρεολικῆς ὡραιότητος—φέρουσα μαύρην κομψοτάτην τουαλέττα, ἐδέχετο τοὺς κεκλημένους, βοηθουμένη ἀπὸ τὴν γοητευτικὴν κόρη της, ἥτις ἔφερεν μία χαριτωμένη τουαλέττα ἀπὸ μαῦρο βελοῦδο σὲ κοὺπ θαυμασία, γαρνιρισμένη μὲ μία μπάντα ἀπὸ παλαιὰ δαντέλλα μαργαριτοστόλιση.

— Μεταξὺ τῶν κεκλημένων ἡ κ. καὶ ἡ δ)νὶς Λ. Βαλαωρίτη—τύπος λεπτοτάτης εὐμορφιᾶς μὲ τουαλέττα καὶ καπέλλο σὲ ἀπόχρωσιν βαθύχρυσον. Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Καλλίνοκη, ἡ κ. Ντεπρέλλ, ἡ κ. Θ. Βελλιανίτη, ἡ κ. Δεληγιάννη, ἡ κ. Σκαραμαγκᾶ, ἡ κ. Βαλαωρίτη. Ἡ δ)νὶς Λεωνίδα. Ἡ δ)νὶς Χατζανέστη—πολὺ πικάντικη φυσιογνωμία—μὲ τουαλέττα γκρὶ καὶ ἁπλούστατον καπέλλο γκρί. Ἡ κ. Λυκουρέζου μὲ ἰδιόρρυθμον τουαλέτταν βαθύχρωμον καὶ γιακᾶ λευκὸν πλισσὲ μεγάλο εἶδος πιερρότου. Ἡ κ. Μεσσηνέζη, ἡ δ)νὶς Κανελλίδη, ἡ κ. Πεσματζόγλου. Ἡ κ. Κ. Τριανταφύλλου μὲ κομψοτάτην τουαλέττα ἀπὸ μαύρη φιλγκυράντ, ὡς μόνον γαρνίρισμα ἀσημένια κουμπιά. Ἡ κ. Κυριέρη κτλ.

— Αἱ χορευτικαὶ ἑσπερίδες τοῦ Καπρὶς εἶνε ἐκλεκτικώτεραι ὑπὸ ἔποψιν κόσμου ἀπὸ τὶς ἀπογευματινές. Ἰδίως κατὰ τὰς 11 προσέρχωνται συντροφιὲς ἀπὸ chic κυρίες μὲ τουαλέττες ἔξωμες καὶ ἐκτάκτως καλαίσθητες.

— Προχθὲς χορευτικὸν ἀπόγευμα παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Ἀντωνιάδη. Επηκολούθησεν σουπὲ κατὰ μικρὰ τραπεζάκια μέσα σὲ ἕνα ὀνειρωδῶς λουλουδένιον διάκοσμον σέρας.

— Ἕνα ἔμψυχο φιγουρίνι, ἡ Δις Λ. Αντωνιάδη μὲ τουαλέττα ἀπὸ σατὲν ρόζ, φούστα πλισσὲ ἀπὸ δαντέλλα ἀσημένια. Ἡ Κα Δελαγραμμάτη μὲ τουαλέττα ἀσημένια γαρνιρισμένη. Ἡ Δεσποινὶς Α. Δημητρακοπούλου τουαλέττα ἀπὸ φιλγκυράντ μωβ καὶ λευκὴ ἐφφίνα. Ἡ Δὶς Ε. Διαμαντοπούλου τουαλέττα χρυσῆ δαντέλλα Ἡ Δὶς Ἡσαΐα τουαλέττα μαύρη βελουδένια.

— Ἡ τρίτη συναυλία τῶν συνδρομητῶν τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν στὰ Ὀλύμπια. Μία σάλλα ἐκτάκτως ὡραία. Κομψότατα μαντώ, χαριτωμένες κορμοστασιές. Σύνολα φιγουριν̃ιῶν, ἡ κ. Ἀφεντούλη τουαλέττα μοντέρνα, μαντὼ κοντὸ ἀπὸ ζυμπελὶν καστόρι κεντημένο μὲ στὶλ ὁμοιόχρωμο. Ἡ Mme Φερνὰκ μία ἔκτακτη ὡραία γαλλὶς ποὺ ἦλθε τελευταίως ἐκ Κων)πόλεως μ' ἕνα θεωρεῖον πρώτης σειρᾶς μὲ τουαλέττα μαῦρο βελοῦδο καὶ μαντὼ γαρνιρισμένο μὲ γκρὶ-ρενάρ.

— Πολὺ τῆς μόδας εἶνε τελευταίως αἱ ἐξοχικαὶ τεϊοποσίαι καὶ τοιουτοτρόπως χωρίζονται πάλιν αἱ σμαρτίζουσαι Ἀθηναῖες καὶ πέρνουν τὸ τσάϊ τους στὴν Ρενναισάνς, Στροφύλι καὶ Σέσιλ. Κατὰ Κυριακὴν ἔχει καθιερωθῆ νὰ χορεύουν στὸ Σέσιλ. Δὲν πηγαίνει πολὺς κόσμος, ἀλλὰ ὅπως δήποτε ἡ κίνησις ζωηρεύει πρὸς τὸ βράδυ.

— Κατὰ Κυριακὴν μουσικὸν ἀπόγευμα παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Κ. Δημητριάδη.

— Διενεμήθησαν προσκλήσεις ἐκ τοῦ Κυβερνείου εἰς διπλωματικοὺς καὶ πολιτικοὺς κύκλους διὰ τὴν ἑσπερίδα ποὺ θὰ δοθῇ εἰς τὸ Ἀκταῖον πρὸς τιμὴν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἀμερικανικῆς ναυτικῆς μοίρας ποὺ κατέπλευσεν εἰς τὸ Φάληρον.

Ἡ Μονταὶν

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΟΔ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΥ

Μαζὺ μετὰ τόσα ἄλλα ποικίλα καὶ ἐκλεκτὰ δημοσιεύματα τὸ »Μπουκέτο» φέρει εἰς φῶς σήμερον καὶ τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν τοῦ ἥρωος τοῦ ἀγῶνος Ὀδ. Ἀνδρούτσου πρὸς τοὺς κατοίκους Γαλαξειδίου. Ἡ ἐπιστολὴ διαπνέεται ὑπὸ πατριωτισμοῦ καὶ θὰ συγκινήσῃ κάθε ἀναγνώστην μας.

Ἀγαπημένοι μου Γαλαξειδιῶτες,

Ἤτανε βέβαια ἀπὸ τὸ Θεὸ γραμμένο νὰ ἀδράξωμε τὰ ἅρματα μίαν ἡμέρα καὶ νὰ χυθοῦμε κατάπανου στοὺς τυράννους μας, ποὺ τόσα χρόνια ἀνελεήμονα μᾶς τυραγνεύουν. Τί τὴ θέλομε, βρὲ ἀδέρφια αὐτὴ τὴ πολυτιμημένη ζωή, νὰ ζοῦμε ἀποκάτω στὴ σκλαβιά, καὶ τὸ σπαθὶ τῶν Τουρκῶν νὰ ἀκονιέται στὰ κεφάλια μας· δὲ τιρᾶτε ποὺ τίποτα δὲν μᾶς ἀπόμεινε· αἱ ἐκκλησίαι μας γενήκανε τσαμιὰ καὶ ἀχούρια τῶν Τουρκῶν· κανένας δὲν μπορεῖ νὰ πῇ πως τάχα ἔχει τίποτα ἐδικόν του· γιατὶ τὸ ταχυὰ βρίσκεται φτωχός, σὰ διακονιάρης στὴ στράτα· ἡ φαμίλιες μας καὶ τὰ παιδιά μας εἶνε στὰ χέρια καὶ στὴ διάκρισι τῶν Τουρκῶν· τίποτα ἀδέρφια, δὲν μᾶς ἔμεινε· δὲν εἶνε πρέποντας νὰ σταυρώσωμε τὰ χέρια καὶ νὰ τηρᾶμε τὸν οὐρανό· Ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωκε χέρια, γνῶσι καὶ νοῦ· ἂς ρωτήσουμε τὴν καρδιά μας καὶ ὅ,τι μᾶς ἀπαντυχαίνει ἂς τὸ βάλλωμε γρήγορα σὲ πρᾶξι, καὶ ἂν εἴμεθα ἀδέρφια, βέβαιοι τὸ πῶς ὁ Χριστὸς ὁ πολυαγαπημένος θὰ βάλλῃ τὸ χέρι ἐπάνου μας. Ὅ,τι θὰ κάμωμε πρέποντας εἶνε νὰ τὸ κάμωμε μίαν ὥραν ἀρχήτερα, γιατὶ ὕστερα θὰ χτυπᾶμε τὰ κεφάλια μας. Τώρα ἡ Τουρκιὰ εἶνε μπερδευμένη σὲ πόλεμους καὶ δὲν ἔχει ἀσκέρια νὰ στείλῃ κατάπανου μας. Ἂς ὠφεληθοῦμε ἀπὸ τὴν περίστασι ὁποῦ ὁ Θεὸς ἀκούωντας τὰ δίκαια παράπονά μας, μᾶς ἔστειλε διὰ ἐλλόγου μας μιὰ ὥρα πρέποντας εἶνε νὰ ξεσπάσῃ αὐτὸ τὸ μαράζι, ὅπου μᾶς τρώγει τὴν καρδιά. Στὰ ἅρματα, ἀδέρφια· ἢ νὰ ξεσκλαβωθοῦμε ἢ ὅλοι νὰ πεθάνωμε· καὶ βέβαια καλλίτερο θάνατο δὲ μπορεῖ νὰ προτιμήσῃ κάθε χριστιανὸς καὶ Ἕλληνας.

Ἐγὼ καθὼς τὸ γνωρίζετε καλότατα, ἀγαπητοὶ Γαλαξειδιώταις, ἠμπορῶ νὰ ζήσω βασιλικά, μὲ πλούτια, τιμαὶς καὶ δόξαις· οἱ Τοῦρκοι ὅτι καὶ νὰ ζητήσω μοῦ τὸ δίνουνε παρακαλῶντας, γιατὶ τὸ σπαθὶ τοῦ Ὀδυσσέα δὲν χορατεύει· ἔπειτα κοντὰ καὶ στὰ ἄλλα ἐνθυμοῦνται τὸν πατέρα μου, ποῦ τοὺς ἐζεράτισε. Μὰ σᾶς λέγω τὴν πᾶσαν ἀλήθεια, ἀδέρφια, δὲ θέλω ἐγὼ μονάχα νὰ καλοπερνάω, καὶ τὸ γένος μου νὰ βογκᾷ στὴ σκλαβιά· μοῦ καίεται ἡ καρδιά μου, βλέπω καὶ συλλογιοῦμαι πῶς ἀκόμα οἱ Τοῦρκοι μᾶς τυραγνεύουν.

Ἀπὸ τὸν Μωριὰ μοῦ στείλανε γράμματα, πῶς εἶνε τὰ πάντα ἕτοιμα· ἐγὼ εἶμε στὸ ποδάρι μὲ τὰ παλληκάρια μου· μὰ θέλω πρῶτα νὰ εἶμαι βέβαιος τὸ πῶς θὰ μὲ ἀκολουθήσετε καὶ ἐσεῖς· ἂν ἐσεῖς κάμετε ἀρχὴ ἀπὸ τὴν μιὰ μεριά, καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὴν ἄλλη, θὰ σηκωθῇ ὅλη ἡ Ρούμελη· γιατὶ ὁ κόσμος φοβᾶται, μὰ σὰ ἰδῇ ἐλλόγου Σας, ποὺ ἔχετε τὰ καράβια, καὶ ξέρετε καλύτερα τὰ πράγματα, τὸ πῶς σηκόνετο τὸ μπαεράκι, θανὰ ξεθαρέψῃ καὶ τελειώσῃ ὄχι καλλίτερα τὸ πρᾶγμα.

Περιμένω ἀπόκρισι μὲ τὸν ἴδιο ποὺ φέρνει τὸ γράμμα μου· τὴ μπαρούτη καὶ τὰ βόλια τὰ ἔλαβα, καὶ τὰ ἐμέρασα, νὰ μὲ οἰκονομήσετε καὶ στουρνάρια καὶ ἂν σᾶς περισσεύῃ καὶ ἄλλη μπαρούτη νὰ μοῦ στείλετε, γιατὶ θὰ νὴν δώσω καὶ στοὺς Πατρατσικιώταις.

Τοῦ Πανουριὰ τὰ λόγια μὴ τὰ πολυακοῦτε· εἶνε φοβιτσάρης· μὰ σὰ τὸ σηκώσουμε ἐμεῖς, ἀλλέως δὲ μπορεῖ νὰ φκιάσῃ, πάρε νὰ ἔρθῃ μὲ τὸ μέρος μας. Αὔριο τὸ βράδυ νὰ ἔρθῃ ἕνας στὸ μοναστῆρι καὶ θὰ εὑρῇ τὸν Γκούρα γιὰ νὰ μιλήσῃ σὰν νὰ ἤμουνα ἐγὼ ὅ ἴδιος. Τὸν Γκούρα νὰ τὸν ἀγαπᾶτε εἶνε παιδὶ δικό μου καὶ καλὸ παλληκάρι.

Χαιρετίσματα σὲ ὅλους τοὺς φίλους πέρα καὶ πέρα.

22 Μαρτίου 1821

Σᾶς χαιρετῶ καὶ σᾶς γλυκοφιλῶ

Ὁ ἀγαπητός Σας

Ὀδυσσεὺς Ἀνδρούτσος

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ

Σὰν ἄστρο μοιάζεις τουρανοῦ γύρω σου κύκλους κάνουν,
ἄλλος κοντὰ κι ἄλλος μακρυὰ χιλιάδες δορυφόροι,
Μὰ ἐγὼ εἶμαι ὁ μακρυνότερος ἀπ' ὅλους καὶ μὲ φτάνουν
μισόβυστες οἱ ἀχτίδες σου... αἰθεροβάμων κόρη!

Ἄλλ' ἔννοια σου! θ' ἀρθῇ καιρὸς κ' ἡ λάμψη σου θὰ σβύσῃ
καὶ σὰν τὸν ἥλιο ἡ ὄψι σου *ρατίδες* θὰ γεμίσῃ...

Ὁ Φλαμκριὼν